

Tudor A. RĂDULESCU
Faculty of Economics and Business Administration „Al I Cuza” University,
Iași, Romania

ANALIZA CRITICĂ A METODELOR SPECIFICE PENTRU A PROTEJA ACTIVELE COMPANIEI ÎN PROCEDURA DE INSOLVENȚĂ*

* Traducere din publicația "SEA – Practical Application of Science", Volume I, Issue 1 / 2013

Keywords

*Insolvency
Reorganization
Insolvency proceedings*

JEL classification

M19

Abstract

This article aims to identify and describe some of the advantages that a debtor would have during insolvency proceedings. Thus we argue that firms in default entered in insolvency can enjoy certain facilities which may finally transform in a successful plan of reorganization. The three heritage protection mechanisms considered are: (i) suspension of all judicial and extrajudicial actions in order to establish a claim against the debtor or its assets, (ii) prohibit vital service providers (electricity, gas, water, telephone etc.) the suspension of services to captive consumer debtor, (iii) immediately cease any enhancement calculation of amounts due.

INTRODUCERE

Creșterea semnificativă a numărului de cazuri de insolvență pe fondul situației economice actuale și, mai ales, sonoritatea unora dintre numele firmelor care au intrat în procedura de insolvență au făcut ca în ultima perioadă insolvența să reprezinte o temă predilectă pentru specialiștii din mai multe domenii: contabilitate, drept etc..

Într-o perioadă în care procedura insolvenței suscită mai mult interes ca oricând, modificarea Legii nr. 85/2006 urmărește să răspundă unor nevoi ce s-au dovedit necesare în practică în acest domeniu, prin redefinirea unor noțiuni și completarea unor dispoziții de procedură sau introducerea de noi articole esențiale.

Statisticile prezentate de către Uniunea Practicienilor în Insolvență din România fac referire la o creștere cu 70% a numărului cazurilor de insolvență, creștere manifestată mai ales în domenii precum comerțul, investițiile imobiliare, construcțiile și textilele.

Totodată, în ultima perioadă a fost anunțată intrarea în procedura de insolvență a unor retaileri importanți la nivel național, în domeniul electronicilor și electrocasnicilor, dar și în domeniul alimentară.

O asemenea creștere a numărului societăților aflate în stare de insolvență trebuie privită din perspective diferite: pe de-o parte, unele dintre cazuri constituie situații artificiale de insolvență, fiind vorba de proceduri deschise de către instanțe la cererea unor creditori deținând valoarea minimă legală a creanței, fără ca patrimoniul societăților debitoare să se afle într-un real impas; pe de altă parte, multe dintre societățile comerciale ce întâmpină reale dificultăți economico-financiare formulează cereri de deschidere a procedurii insolvenței pentru a se proteja, urmărindu-se reorganizarea, deschiderea procedurii insolvenței nefiind echivalentă cu intrarea în faliment.¹ În acest sens, riscul de faliment se referă la probabilitatea ca o entitate să intre în incapacitate de plată sau să fie declarată falimentară. În mod natural, orice investitor cunoaște că atunci când plasează capital într-o entitate își asumă implicit acest risc.²

În afara problemelor generate de criza economică, demn de semnalat sunt și câteva aspecte ținând de îngreunarea procedurilor legale de recuperare a creanțelor (ceea ce aduce în impas chiar și societăți ce nu se află în situație de insolvență, nevoite a înregistra drept pierderi creanțele nerecuperate). Astfel:³

- **recuperarea creanțelor pe calea procedurii insolvenței nu constituie, în continuare, o soluție**, date fiind atât perioadele mari de timp în care litigiile de insolvență sunt soluționate, cât și riscurile pe care le presupune participarea la procedura colectivă (distribuirea sumelor obținute din lichidare conform rangului creditorilor);

- totodată, se întâmpină **dificultăți majore în valorificarea activelor societăților aflate în insolvență**, în condițiile crizei economice, scăzând interesul pentru achiziționarea de active importante (terenuri, clădiri); în atare situație, devine din ce în ce mai dificilă recuperarea creanțelor de către creditorii participanți la asemenea procedură.

SUSPENDAREA DE DREPT A TUTUROR ACȚIUNILOR JUDICIARE ȘI EXTRAJUDICIARE INTRODUSE ÎN VEDEREA STABILIRII UNEI CREANȚE ÎMPOTRIVA DEBITORULUI SAU A BUNURILOR SALE

În reglementarea Legii 85 din 2006 se prevede faptul că de la data deschiderii procedurii de insolvență se suspendă de drept toate acțiunile judiciare și extrajudiciare introduse în vederea stabilirii unei creanțe împotriva debitorului sau a bunurilor sale (Legea 85/2006: Art. 36)

Mențiunea expresă a faptului că suspendarea operează de drept face suficientă deschiderea procedurii de insolvență pentru ca, orice altă acțiune de recuperare a creanțelor de la debitorul insolubil, să devină inadmisibilă. Acesta nu este altceva decât un sistem de protecție a activului patrimonial, care după pronunțarea hotărârii de intrare în procedura insolvenței urmează a fi valorificat exclusiv în cadrul acesteia. În acest mod creditorilor nu li se lasă un drept de opțiune între a se înscrie la masa credală și a-și valorifica creanțele pe procedurile dreptului comun (sau mai grav, posibilitatea de a întreprinde ambele demersuri). Se protejează astfel și creditorii prin faptul că, pe de o parte li se va aplica tuturor aceeași procedură și, pe de altă parte, prin stabilirea ordinii în care se vor acoperi aceste creanțe.⁴

Prin folosirea sintagmei *tuturor acțiunilor judiciare și extrajudiciare*, legiuitorul a dorit să includă întreaga paletă de mecanisme de valorificare sau stabilire a unei creanțe. Așadar aici vor fi incluse, în afara de acțiunile înaintate instanțelor de drept comun, și acțiunile arbitrale precum și exercitarea oricăror căi de atac împotriva acestora (pentru o perioadă de câteva luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 277/2009 și până la data intrării în vigoare a Legii nr. 169/2010, suspendarea nu viza căile de atac declanșate de debitor împotriva hotărârilor pronunțate înainte de deschiderea procedurii). Vor fi suspendate de asemenea orice acte de executare privitoare la patrimoniul debitorului.

În ceea ce privește răspunderea solidară aceasta continuă să-și producă efectele, codebitorii insolventului putând fi în continuare urmăriți pentru creanța de care răspund în solidar cu acesta (având mai apoi posibilitatea de a se înscrie la masa credală în calitate de creditori chirografari) Aceasta suspendare nu trebuie însă privită ca o imunitate juridică a debitorului, ea nevizând decât acțiunile *introduse în vederea stabilirii unei creanțe* alte tipuri de acțiuni cum ar fi, spre exemplu, acțiunea în anulare de acte sau acțiunea penală neintrând sub incidența acestor prevederi.

Pentru a da eficacitate acestei măsuri, în Legea 85/2006 se stabilește obligativitatea Judecătorului Sindic de a comunica hotărârea de deschidere a procedurii unei serii de instituții (instanțe judecătorești și bănci conform reglementării din Legea 85/2006: Art. 37) pentru ca acestea fie să suspende judecata dosarelor ce au ca obiect pretenții sau încuviințări de executare fie să refuze efectuarea de operațiuni cu privire la conturile insolventului.

Prin excepție de la regula suspendării tuturor acțiunilor pentru realizarea creanțelor se dă posibilitatea unei anumite categorii de creditori să solicite instanței ridicarea suspendării pentru situațiile limitativ prevăzute de lege.⁵

Așadar pentru a exista o astfel de derogare trebuie să fie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) Trebuie să fie formulată o cerere de către un creditor ce este titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel.

2) Se va utiliza procedura de valorificare specifică procedurii insolvenței iar toate demersurile vor fi efectuate de către lichidator. astfel legea reglementează că:

2.1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

2.2) Lichidarea va începe imediat după finalizarea inventarierii bunurilor din averea debitorului de către lichidator. Bunurile vor putea fi vândute în bloc, ca un ansamblu în stare de funcționare, sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea creditorilor, pe baza

propunerii lichidatorului și a recomandării comitetului creditorilor. Lichidatorul va prezenta și regulamentul de vânzare corespunzător.

2.3) În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

2.4) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.

2.5) Lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport care va cuprinde evaluarea bunurilor și metoda de valorificare a acestora. În acesta se precizează dacă vânzarea se va face în bloc sau individual ori o combinație a acestora, prin licitație publică sau negociere directă sau prin ambele metode.

2.6) În cazul în care se propune vânzarea în bloc prin negociere directă, lichidatorul va putea propune, în baza ofertelor primite, începerea negocierii cu unul sau mai mulți cumpărători identificați, cu precizarea condițiilor de plată și a prețului minim de pornire a negocierii, care nu poate fi inferior prețului de evaluare.

2.7) Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței comitetului creditorilor, înștiințându-i pe creditori despre posibilitatea studierii raportului și a procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul.

2.8) Imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului, aprobată de adunarea creditorilor.

2.9) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul, prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară să arate sarcinile de care este grevat și să indice pasul de supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte.

2.10) Lichidatorul va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 20 de zile de

la data propunerii, notificând propunerea administratorului special, creditorilor cu garanții reale asupra bunului, titularilor unor drepturi de retenție de orice fel și comitetului creditorilor, supunând votului adunării creditorilor propunerea de vânzare.

2.11) Ulterior aprobării de către adunarea creditorilor, vânzarea va putea fi făcută, sub sancțiunea nulității, numai după 30 de zile de la data ultimei publicări făcute de lichidator în ziar a anunțului privind condițiile de supraofertare.

3) Să se îndeplinească condiția achitării din preț a anumitor cheltuieli (taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art.10, art.19 alin.(2), art.23 și 24 raportat la Legea 85/2006: art. 121 alin. 1 pct.1.)

4) Existența uneia din următoarele situații:

4.1) Atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și părților de creanțe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus.

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează.

4.2) Atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

Ca excepție de la regula expusă în 4.2, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite a oferi o protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

- efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

- efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

- inovația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale, ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

Cu toate acestea, titularii acțiunilor individuale de realizare a creanțelor sunt protejați prin suspendarea termenelor de prescripție a acțiunilor fapt reglementat atât în Codul Civil (Prescripția se întrerupe prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau de arbitrare, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie) cât și în legislația insolvenței (Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art.36.).

INTERZICEREA FURNIZORILOR DE SERVICII VITALE (ELECTRICITATE, GAZ, APĂ, TELEFON ETC.) SĂ SISTEZE SERVICIILE CĂTRE AVEREA DEBITORULUI CONSUMATOR CAPTIV

Furnizorii de servicii vitale (electricitate, gaz, apă, telefon, etc.) nu au dreptul, în perioada de observație și reorganizare, să sisteze serviciile către averea debitorului consumator captiv (Art. 38). Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

Potrivit art. 38 din lege, orice furnizor de servicii (electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice etc.) nu are dreptul pe parcursul procedurii (indiferent dacă este vorba despre perioada de observație sau de perioada de reorganizare) să schimbe condițiile de furnizare a serviciului, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau să opereze orice modificare contractuală care ar putea avea

vreo consecință asupra averii debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv.⁶ Această reglementare dă posibilitatea creditorului să-și desfășoare în continuare activitatea chiar dacă se află în încetare de plăți. Legiuitorul pleacă de la premisa că, prin desfășurarea anumitor activități sub îndrumarea administratorului judiciar, ar fi posibilă o sporire a masei activului, ce ar conduce în mod nemijlocit la o mai bună acoperire a creanțelor înscrise la masa credală.

Art. 104 din lege prevede că, prin excepție de la dispozițiile art. 38, în perioada de reorganizare propriu-zisă se poate pretinde debitorului să depună o cauciune la bancă, drept condiție pentru îndatorirea furnizorului de a presta serviciile sale, care nu poate depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii. Asupra necesității depunerii cauciunii se pronunță judecătorul-sindic.

SISTAREA IMEDIATĂ A CALCULULUI ORICĂRUI TIP DE ACCESORIU LA SUMELE DATORATE

Potrivit Legii insolvenței nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numite generic accesorii, nu vor putea fi adăugate creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii. Deschiderea procedurii are ca efect sistarea imediată a calculului oricărui tip de accesoriu la sumele datorate. Suspendarea operează de drept la fel ca și în cazul suspendării acțiunilor patrimoniale și-și produce efectele chiar de la data sentinței de deschidere a procedurii, fie că este vorba de procedura generală sau de procedura simplificată.

Având în vedere că legiuitorul nu distinge se vor sista atât dobânzile legale cât și cele convenționale, ca sancțiune pentru neexecutare la scadență a unei obligații. Pot fi asociate dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere.

Nu intră în categoria accesoriilor dobânzile din contractele de credit sau de împrumut, deoarece aceste dobânzi nu au caracter de accesorii, adică daune pentru neplata la scadență a creanței, ci sunt fructe civile. Dobânda reprezintă creanță în sine iar nu un accesoriu al acesteia. În măsura în care în aceste contracte se prevăd și accesorii pentru neplata la

scadență a împrumutului, textul va fi aplicabil acestora.

Suspendarea curgerii accesoriilor creanțelor vizează toate categoriile de creanțe incluzându-le deci și pe cele bugetare, născute anterior deschiderii procedurii, indiferent de denumirea sub care ar apărea: penalități, actualizări, daune etc. Excepția de la această regulă, potrivit alin. 2 al textului, o fac doar creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor din averea debitorului.

Suspendarea curgerii accesoriilor operează numai pentru creanțele negarantate cu bunuri din averea debitorului. (Prin excepție de la alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidat, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluată în conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. A, dar nu mai mult decât valoarea totală a creanței garantate de acea garanție. La distribuția prețului garanției, creditorul garantat va fi îndreptățit să calculeze accesorii la creanța garantată până cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care prețul va fi inferior valorii evaluate, la distribuție se va ajusta corespunzător raportul dintre partea garantată și cea negarantată a creanței).

Prin excepție, legiuitorul prevede în alin. 2 al textului, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 169 din 14 iulie 2010, că vor curge și după data deschiderii procedurii, până la data vânzării bunului cu care s-a garantat, accesorii creanțelor garantate cu garanții reale asupra bunurilor mobile sau imobile din averea debitorului. Pentru o mai bună interpretare se va corela cu art. 121: fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipoteci, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbru și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art.10, art.19 alin.(2), art.23 și 24;

2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.

- a) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe

chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art.123, și vor fi supuse dispozițiilor art. 41. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii debitorului.

b) Un creditor cu creanța garantată este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Deși textul nu prevede expres, accesoriile creanțelor garantate pot fi imputate numai asupra sumelor provenind din vânzarea bunurilor cu care s-a garantat creanța, după scăderea cheltuielilor cu vânzarea potrivit dispozițiilor art. 121 alin. 1 pct. 1 și a capitalului. Dacă sumele obținute din vânzare nu sunt suficiente pentru acoperirea capitalului și a accesoriilor va fi satisfăcut mai întâi capitalul, dobânzile până la epuizarea sumei, după care va fi suspendată curgerea accesoriilor.

Accesoriile nu vor putea fi imputate asupra masei chirografare, pentru a nu fi prejudiciați creditorii negarantați. Evident că, dacă există creditori cu garanții de ranguri diferite asupra aceluiași bun, plata se va face în ordinea rangului. În ipoteza mai multor creditori ipotecari cu ranguri diferite se va plăti creditorul cu rang I – creanța propriu-zisă plus accesorii - iar din sumele rămase, creditorii cu rang inferior, în aceeași ordine.

CONCLUZII

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, modificată ca urmare a aprobării Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 173/2008 prin Legea nr. 277/2009 publicată în Monitorul Oficial nr. 486/14.07.2009 a urmărit introducerea de aspecte noi, aplicabile noilor condiții socio-economice astfel:

Modificările aduc **nuanțări și completări ale definițiilor** privind noțiunile precum insolvența, dar și clarificări ale îndatoririlor unora dintre participanții la procedura insolvenței – precum administratorul special, reprezentant ales al

asociațiilor/acționarilor societății aflată în insolvență, al cărui mandat privește, pe de o parte, efectuarea de acte de administrare a societății (în situația în care dreptul de administrare a acesteia nu a fost ridicat) sau, pe de altă parte, reprezentarea intereselor asociațiilor/ acționarilor în cadrul procedurii (dacă dreptul de administrare este ridicat de către judecătorul sindic, supravegherea activității fiind exercitată de către administratorul judiciar/lichidator).

În plus, a fost **majorată valoarea-prag a creanței** care permite unui creditor să solicite deschiderea procedurii insolvenței împotriva unuia dintre debitorii săi, această valoare fiind de 30.000 lei. Chiar dacă nu are un caracter radical, o atare modificare este binevenită, în contextul în care un mare număr al cererilor de deschidere a procedurii de insolvență erau formulate în mod șicanatoriu de către unii dintre creditori, în scopul intimidării societăților debitoare.

A fost conturat **rolul alternativ al procedurii de insolvență**, acela de mijloc de protecție a debitorilor aflați în dificultate, introducându-se un nou articol referitor la soluționarea în regim de urgență, în termen de 5 zile, a cererilor de deschidere a procedurii de insolvență formulate de societățile care se află în atare situație, societăți care urmăresc o protejare a patrimoniului lor și identificarea unor soluții pentru o reorganizare.

În cadrul aceluiași demers legislativ de **protecție a societăților ce întâmpină dificultăți economice** și urmăresc resuscitarea activității, o nouă prevedere a legii se referă la nulitatea oricăror clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare pentru motivul deschiderii procedurii.

Au fost introduse de asemenea noi reglementări privind **posibilitatea lichidatorului de a valorifica bunuri din patrimoniul debitorului**, în regim de urgență, prin licitație publică, fără aprobarea creditorilor, în situația în care în averea societății în insolvență nu se regăsesc suficiente lichidități. Ceea ce poate constitui un sprijin pentru eficientizarea procesului de lichidare a patrimoniului, poate reprezenta, în realitate, în absența unor dispoziții legale foarte clare, un motiv în plus pentru îngreunarea procedurii, creditorii nemulțumiți având posibilitatea formulării de contestații față de măsurile lichidatorului.

Se răspunde, așadar, realității proceselor de insolvență, instanțele confruntându-se cu

numeroase situații în care nu este constituit un comitet al creditorilor care să fie autorizat a formula cererea de atragere a răspunderii personale (creditorii individuali neavând posibilitatea unei asemenea autorizări conform vechii formulări a legii).

Bibliografie

- [1] Cenar, I., Deaconu, S.C., *Viața contabilă a întreprinderii de la constituire la faliment*, Editura CECCAR, București, 2006, p. 231
- [2] Georgescu, I., Istrate, C., Huian, C.M., *Impactul reorganizării societăților comerciale asupra calității informației contabile*, Editura Universității „Al. I. Cuza” Iași, 2009
- [3] Lupulescu, A.M., *Reorganizarea societăților comerciale în contextul integrării europene*, Editura Wolterskluwer, București, 2008
- [4] Tănăsică, E., *Reorganizarea judiciară. O șansă acordată debitorului aflat în procedura generală de insolvență*, Editura Hamangiu, București, 2008
- [5] Toma, M., *Reorganizarea întreprinderii prin fuziune și divizare*, Editura CECCAR, București, 2003
- [6] Vâlceanu, Gh., Robu, V., Georgescu, N., *Analiză economico-financiară*, Ediția a II-a, revizuită și adăugită, Editura Economică, București, 2005
- [7] *** Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 359/21.04.2006, cu modificările și completările ulterioare
- [8] *** Legea nr. 277/2009 privind aprobarea OUG nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 486, din 14/07/2009
- [9] *** OUG nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 792 din 26/11/2008